

מכתביוסק ארותי

גילו. הוא אוהב להאזין למוסיקה קלאסית, אוהב מאד לקרוא על "כל הנושאים, החל מפסיכולוגיה, היסטוריה וספרות יפה, וגמור בפילוסופיה ובתיאולוגיה". תיאטרון ואמנות אף הם אינם נעדרים מן הרשימה השיגרתית. הוא אומר כי אין הוא מכוּעַר, אך גם יפהפה איננו. אולם הוא בטוח כי יוכל לעניין את הנערה התל'אביבית שתכתוב אליו.

★ ★ ★

אחותי בת ה-18, בייטול, תוך שפשוף ציפורניה, אל אחד ממחזוריה: "כאחד מן החוץ, מה דעתך על המין האנושי?"

★ ★ ★

ממלכת תצא שירה

ערב חמים, מוצאי יום שבת
מכתב תמים, כותבת הבת
מכתב אל רותי נעימת המבט
ומה תבקש זו הבת?
מרותי הבטחה אחת
עזרי נא רותי
ומצאי לי דרך גאותה
להועיל למולדת בדרך יאותה.

לא מה שאתם חושבים. העשרת משרד הוואר. לאבי יצירה זה של שירה, אחראית מלבסית בת 18. היא מוכנה להעניק מעטה כהנה וכהנה לצעיר בן 20, גבוה, נאה וסטודנט בסכניון.
ואל תאמרו שלא הזהרתכם כשתפנו אל (1044/74).

★ ★ ★

איינשטיין, קריקט ואהבה

אהיה האחרונה להתמודד בחוש הימור עם ירושלמי. אני מביאה, על כן, את מכתבו של (1044/75) כלשונו: "ללא התנצלות על פניה דרך צנורות לא מקובלים אלו, ללא מכתמים על תיאורי אופיי ויופיי, בכדי שלא לאפשר פגיעה בכבוד ההומור עליידי הערות משל רותי, אתי'צב: אני סטודנט, מוכן לענות לזו אשר תהיה יפה ופקחית מאד — עד כדי שתבין שכדאי לה לכתוב לי — ותסתור באישיותה ובנשיותה את המשפט המתמטי של איינשטיין המנות, הטוען שמכפלת יופי ושכל שווה לאפס, ויחד עם זאת תגלה גם אומץ בלתימצוי עליידי שתעז לכתוב על אף שויתרתי על תצוגת שבחי עצמי.

"אותה נערת חמד תוכל לבחור כל נושא לכתובה, מלבד: בולים, קריקט, ריקודים סלוגיים, אופנה ואהבה. באם תהיה מסביבות תל'אביב, הרי יוכל להיוצר המשך טבעי להתכתבות. ולמען השם, אל תשכח את ההומור."

(תורכיה) זה שנתיים, וכמעט נחנקת מחוסר אוויר ישראלי. הנוער כאן הוא בדיוק מה ש'נהגתי לבנות בארץ. הכל מלא ניחון ותענוגות ללא מטרה. היססמה היא: אכול ושתה, כי מחר נמות. אך לפי דעתי צריך לעשות יותר מזה.
"אני רוצה/התכתב עם מישהו, על כל נושא שהוא, וביחוד על החי הארץ. לא חשוב לי הגיל, המין או המראה של המתכתב אתי. זה יכול להיות סבא או נכד, או שניהם ביחד. המכתבים ישיבו את נפשי כרוח קרירה במדבר, וכקרן-שמש בין קרחונים. בטוחה אני שאהנה מהתכתבות עם זרים, כיון שאני אוהבת מסתורין. אני צמאה לישראליות. יש לי זמן לכתוב, מכיון שחוץ מבית-הספר כמעט ואיני הולכת לשום מקום."

★ ★ ★

לא כל כך מושחתת

בן ה-17 טוען כי החברה הסלוגית, על כל פנים זו שבה הוא נמצא, איננה כה מושחתת כפי שרבים סוברים. הוא תלמיד תיכון, רוצה להתכתב עם נערה כבת

הטיפוס שלי

לא, אין זה פיטר יוסטינוב בנעוריו. טיפוס זה הצליח ל' הקסים, ללא כל מאי מין, את הדסה כ"ץ מתל'אביב, הכותבת במכתבה הנרגש אלי: "בליל אמש פגשתי בחברתי ברחוב, ובין היתר היא הר' אתה לי תמונת גבר, אשר מצאה באחד מטיוליה. ממבט רא' שון נמשכתי אל פ' צופו. לאחר תחינות מצדי הצלחתי לסיי' נע אותה שתמסור לי את התמונה. בחנתי אותה שעות רבות ונוכחתי כי מצאתי גבר כלבבי. זקנו המביע שאר רוח. עיניו היוקדות אש להבה. בקיצור, טיפוס כלבבי. היות ואני יודעת שבלעדיך לא אמצאנו, אני פונה אליך. מצאי לי אותו... אני מקווה שאיננו נשוי עדיין ולא תפוס, וגילו אינו עולה על 23."

"כמשתתף פטיבי במדורך, בקריאה וגיהון בלבד", כותב שמואל הורוביץ, שיכון בצרון 51/53, תל'אביב, "הריני מקווה הפעם להפיק תועלת מעשית ממנו. המדובר הוא בכך, שהתארגנו, קבוצה של שלושה-ארבעה סטודנטים הגרים באזור תל'אביב — והחלטנו לסיים את חופשת הקייץ בטיול רגלי בגליל במשך שלושת ימי סוכות הראשונים. מיום רביעי בצהרים עד מוצאי שבת — ואנו מעוניינים בשלושה-ארבע בנות חברמניות בגיל 18-24, המוכנות להצטרף אלינו.

"החברמניות צריכה הפעם להתבטא בכך שהן תהיינה מוכנות ללכת כמה עשרות קילומטר ברגל, לישון באהלי סידרים, לסחוב קצת תרמילים, להכין אוכל ולהינות מהטיול. בקיצור, לקבל עליהן את כל הקשיים וההנאה הכרוכים בטיול מוצלח."

אולם למטרות התקשרות, מוכנים השלושה לאפשר לך את כל ההקלות. תוכלי אף להתקשר אתם טלפנית, אל 71757, בשעות הצהריים, ולשאלו לשמואל.
מי רוצה? ★ ★ ★

או או

או בלונדית לגמרי, או שחורה לגמרי, רוצה (1044/71). אם אינך כזו ובכל זאת רוצה את לכתוב אלי, תתברר לו האמת רק בעוד שנה. כי הבחור הוא מקאראקאס, ונצואלה, ויבוא לחגיגות העשור ארצה. זהו צעיר בן 26, שלחם בדרום, במלחמת העצמאות. יש לי הרושם שהוא מתכוון לקצת יותר מאשר התכתבות חביבה, כי אחת לא היה כותב: "היא צריכה להיות נערה שלא חושבת רק על בילויים, כי אם גם קצת על עתידה כעקרת-בית, כיון שנערות לבילויים זולים יש כאן די והותר." זכרי — בלונדית או שחורה. הוא טוען שאין הוא מוכן לפשרה שגינית.

★ ★ ★

סבא, נכד או ביחד

"סלחי לי על המליצות", כותבת (1044/72) במכתבה, "הן עושות רושם נפוח, אך לא יכולתי לכתוב אחרת." מסכנה היא בגולה הדחיה. "הושיטי יד לנערה טובעת. הים הוא ים הורות והגלות. איני יודעת מדוע לא עלה בדעתי לכתוב לך קודם. ברור לי שזה בדיוק הדבר שעלי לעשות. אני צברית בגיל הטפשעשרה, הנמצאת בחוץ-לארץ

כן, אני מסכים...
אסקוט טע'יאה יולדר
טובה יולדר!

מסיבה זו יותר ויותר אנשים עוברים לאסקוט
אסקוט חברה לסיריוח בע"מ. 15.